

عین الأصحّ والأدقّ في الأجوبة للترجمة أو المفهوم أو التعريب (۲۶-۳۳)

صحيح‌ترین و دقیق‌ترین جواب را برای ترجمه یا مفهوم یا تعریب مشخص کنید.

۲۶- "إنَّ يومَ الفصلِ ميقاتهم أجمعين"

(۱) وعده ملاقات همگی ما قطعاً روز قیامت است!

(۲) همانا روز قیامت وعده دیدار همگی آنان است!

(۳) میعادگاه دیدار ما بلاشک روز جدائی است، برای همگی!

(۴) بدون تردید روز جدایی میعادگاهی است، برای همگی آنان!

جواب گزینه ۲

گزینه ۱: "هم" به اشتباه ما ترجمه شده است.

گزینه ۳: "هم" به اشتباه ما ترجمه شده است.

گزینه ۴: میقات به معنی میعادگاه در صورت سؤال معرفه به اضافه است اما در ترجمه نکره آمده است.

۲۷- "إلزم التفکر و التعلّم فهما أمران قد شجّع الإسلام المسلمين بهما منذ ظهوره!"

(۱) همراه تفکر و آموختن باش، زیرا این امور از ابتدای ظهور اسلام مورد تأکید بوده و مسلمانان به آن تشویق شده‌اند.

(۲) تفکر و تعلیم بر تو واجب است، چه این دو امر همان است که اسلام از ابتدای ظهور به مسلمانان تأکید کرده است.

(۳) بر تفکر و آموزش متعهد باش، زیرا آنها اموری هستند که اسلام از ابتدای ظهورش مسلمین را بدانها تشویق کرده است.

(۴) پای‌بند تفکر و یادگیری باش، چه آنها دو امری هستند که اسلام از ابتدای ظهورش مسلمانان را بدانها تشویق کرده است.

جواب: گزینه ۴

إلزم فعل امر ثلاثی مجرد از لزَم به معنای در نظر داشتن و فکر کردن است. تعلّم مصدر باب تفعّل به معنای یاد گرفتن و آموختن است، تعلیم معنای آموزش و یاد دادن می‌دهد. شجّع در باب تفعیل و به معنای تشویق کردن است.

گزینه ۱: الزم و هما اشتباه ترجمه شده اند و جمله پایانی نیز به باید به صورت معلوم ترجمه شود.

گزینه ۲: الزم و تعلم به اشتباه ترجمه شده است و ضمیر "ش" در ظهورش نیز ترجمه نشده است.

گزینه ۳: آموزش به اشتباه ترجمه شده است، مسلمین نیز در فارسی به صورت مسلمانان و یا مسلمان‌ها باید ترجمه شود.

۲۸- "هناك كثيرٌ من الأشخاص يتحملون المشقات في حياتهم ليكتسبوا المعالي!"

- (۱) آنجا بسیاری کسانى كه سختیهای زندگی را متحمل می شوند تا بزرگیهای برایشان بدست آید!
- (۲) اینجا هستند افراد بسیاری كه مشقات را در زندگیشان تحمل کرده، برتریها را بدست می آورند!
- (۳) بسیاری از اشخاص هستند كه مشقات را در زندگانشان تحمل کرده، برتریها را كسب نموده اند!
- (۴) بسیاری از افراد هستند كه در زندگی خود سختیها را تحمل می کنند تا بزرگیها را بدست آورند!

جواب: گزینه ۴

قسمت اول جمله باید بسیاری از افراد و یا افراد بسیاری به همین ترتیب ترجمه شود.

- (۱) اول جمله اشتباه آمده، سختیهای زندگی نادرست است و سختیها در زندگی درست می باشد، بدست آید اشتباه است، بدست آورند درست است، فعل باید معلوم و به صورت جمع ترجمه شود.
- (۲) مشقات ترجمه نشده و به همان صورت آمده، تحمل کرده اشتباه است فعل باید به صورت مضارع ترجمه شود.
- (۳) مشقات ترجمه نشده و به همان صورت آمده، تحمل کرده و كسب نموده اند، هر دو باید به صورت مضارع ترجمه شوند.

۲۹- "قد يلقي الشاب نفسه بسبب أخطائه في بئر ، الخروج منها صعب كثيراً!"

- (۱) آن جوان بخاطر خطاهایش گاهی خویشتن را در چاهی می بیند كه خروج از آن سخت است!
- (۲) آن جوان كه برای اشتباهاتش خود را در چاه می اندازد، بیرون آمدنش از آن خیلی دشوار است!
- (۳) گاهی جوان بخاطر اشتباهاتش خود را در چاهی می اندازد كه خارج شدن از آن بسیار دشوار می باشد!
- (۴) گاهی يك جوان به علت اشتباهاتش خود را در چاهی می بیند كه بیرون آمدن از آن خیلی سخت می باشد.

جواب: گزینه ۳

يلقي به معنای می اندازد است و بئر به معنای می بیند.

گزینه ۱: يلقي اشتباه شده است.

گزینه ۲: "ش" در بیرون آمدنش اضافه ترجمه شده است.

گزینه ۴: يلقي اشتباه شده است.

۳۰- عین الخطأ:

(۱) هذه اليد يحبها الله: این دست است و خداوند آن را دوست می‌دارد!

(۲) هذه يد يحبها الله: این دستی است که خداوند آن را دوست می‌دارد!

(۳) هؤلاء المكرمون لا يتكبرون على اولئک: این گرامیان بر آنها تکبر نمی‌ورزند!

(۴) هؤلاء مكرمون لأنهم لا يتكبرون على الآخرين: اینان گرامی هستند، چون بر دیگران تکبر نمی‌کنند.

جواب: ۱

اگر ضمیر اشاره به همراه یک اسم معرفه (در اینجا معرفه به ال) همراه شود، با هم ترجمه می‌شوند و بعد از آنها کما قرار می‌گیرد، و اگر اسم نکره باشد بین آنها کما قرار می‌گیرد، جملات بالا را علامت‌گذاری می‌کنیم تا جواب به دست آید.

گزینه ۱: این، دست است (نادرست) گزینه ۲: این، دستی است (درست)

گزینه ۳: این گرامیان، بر آنها (درست) گزینه ۴: اینان، گرامی هستند، چون (درست)

۳۱- "والمرء بالجبن لا ينجو من القدر". عین غیر المناسب لمفهوم المصراع

(۱) تقدیر چو سابق است تدبیر را چه سود!

(۲) " لا أملكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَ لا ضَرًّا إِلَّا ما شاءَ اللهُ "

(۳) "إنَّ اللهُ لا يُغَيِّرُ ما بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا ما بأنفُسِهِمْ"

(۴) خدا کشتی آنجا که خواهد برد اگر ناخدا جامه بر تن دَرَد!

جواب: گزینه ۳

"انسان ترسو از تقدیر نجات نمی‌یابد" گزینه غیرمناسب را مشخص کنید. (ثابت بودن تقدیر)

(۱) ثابت بودن تقدیر

(۲) برای خودم سود و یا ضرری نمی‌دانم مگر آنچه خدا بخواهد. (دست نداشتن انسان در تقدیرش، ثابت بودن تقدیر)

(۳) "خدا شرایط هیچ گروهی را تغییر نمی‌دهد مگر آنکه آنها خودشان را تغییر دهند." (تغییر کردن تقدیر)

(۴) خواست، خواستِ خداست و کاری از ناخدا بر نمی‌آید. (ثابت بودن تقدیر)

۳۲- "اینجا تجاری ارزنده است که ما آنها را از بزرگان خود به ارث می‌بریم شاید از آنها عبرت بگیریم!"

(۱) هذا تجارب قيِّمة نرثها من كبارنا لعلنا نعتبر بها!

(۲) هناك تجارب قيِّمة ورثناها من كبارنا لعلنا نعتبر منها!

(۳) هنا تجارب ثمينة الذي ورث كبارنا إلينا لعلنا إعتبرنا بها!

(۴) هناك تجارب ثمينة نرث من كبار قومنا لعلنا إعتبرنا منها!

جواب: گزینه ۱

گزینه ۲: ورثناها به صورت ماضی آمده و یعنی به ارث بردیم.

گزینه ۳: ورث به صورت مفرد مذکر غایب آمده یعنی به ارث برد.

گزینه ۴: نرث به تنهایی آمده و ضمیر "ها" حذف شده است، کبار قومنا به معنای بزرگان قوم ماست و نه بزرگان ما.

۳۳- "امروز در جهان کنونی ترک کردن کوچک‌ترین اشتباهات، از بزرگترین فضیلتها بشمار می‌آید!"

(۱) اليوم في العالم الحالي ترك أصغر الخطأ يعتبر من أكبر فضائلك!

(۲) اليوم في العالم المعاصر ترك أصغر الأخطاء يعدّ من أكبر الفضائل!

(۳) هذه الأيام في العالم الحالي ترك أصغر معاصيك يعدّ من أكبر فضائلك!

(۴) هذا اليوم في العالم المعاصر ترك الاشتباهات الأصغر يعتبر من فضائل أكبر!

جواب: گزینه ۲

گزینه ۱: اشتباهات به صورت الخطأ و مفرد آمده، ضمیر ک در فضائلک اضافی است.

گزینه ۳: هذه الايام به معنای این روزهاست، معاصیک به معنای گناهان توست، فضائلک نیز ضمیر اضافی دارد.

گزینه ۴: هذااليوم به معنای این روز است، الاشتباهات الأصغر به معنای خطاهای کوچک است و فضائل أكبر نیز به معنای فضیلت‌های بزرگ.

اقرأ النص التالي بدقة ثم أجب عن الأسئلة (٣٢- ٣٣) بما يناسب النص:

متن را بخوان و سپس به دقت به سوالات ۳۴ تا ۴۲ جواب بده با توجه به آنچه بر اساس متن مناسب است.

العلاقة بين الإيرانيين و العرب تعود إلى أقدم العصور. فوجود المفردات الفارسية في أشعار شعراء العرب قبل الإسلام أفضل حجة لإثبات هذا الأمر. أحد أسباب استحكام هذه العلاقة هو موضوع ترجمة الآثار إلى هاتين اللغتين! إضافة إلى ذلك كان الإيرانيون من رواد (ج رائد) تلك النهضة العلمية التي نُفخت في أركان المجتمع الإسلامي. فهم قد سَعَوْا أن يوسّعوها، و في هذا المجال اعتنوا بلغة العربية، بل أنسوا بها و حاولوا أن يدونوها و ينظّموها، فألّفوا تاليفات متنوّعة كثيرة لفهمها و تبينها و استخراج ظرائفها!

علاقة بين ایرانی‌ها و اعراب به قرن‌های پیشین برمی‌گردد. وجود کلمات فارسی در اشعار شعرای عرب قبل از اسلام دلیلی برای این حرف است. یکی از دلایل پایداری این علاقه ترجمه آثار بین این دو زبان است. علاوه بر آن ایرانی‌ها از پیشگامان نهضت علمی‌ای هستند که در پایه‌های جامعه‌ی اسلامی دمیده شده است. پس آنان سعی کرده‌اند تا آن را گسترش دهند. و در این زمینه به زبان عربی اهتمام ورزیده‌اند، با آن انس گرفته‌اند و تلاش کرده‌اند تا آن را تدوین و تنظیم کنند. پس تألیفات بسیاری به این زبان در جهت تبیین و استخراج نکات آن داشته‌اند.

٣٣- " ... الإيرانيون ... اللغة العربية؛ لأنهم أحسوا أنها ...! " عين المناسب للفراغات:

(١) رفع / شأن / منهم (٢) أَلْف / كتب / لغة العلم

(٢) شعر / غرابة / لغة الدين (٣) إرتفع / أركان / لغتهم أصيلة

جواب: گزینه ۱

گزینه ۱: ایرانی‌ها ارزش زبان عربی را بالا بردند (ثلاثی مجرد به معنای بالا بردن)؛ چرا که حس کردند آن از خودشان است.

گزینه ۲: ایرانی‌ها کتاب‌های زبان عربی را تألیف کردند؛ چرا که حس کردند آن زبان علم است. (کتابهایی برای قوانین عربی تألیف کردند).

گزینه ۳: ایرانی‌ها زبان عربی را عجیب و غریب حس کردند، چرا که حس کردند آن زبان دین است. (صحبتی از زبان دین نشده است).

گزینه ۴: بالا رفتند (باب افتعال به معنای بالا رفتن) ایرانی‌ها پایه‌های زبان عربی را؛ چرا که حس کردند آن زبان اصلی آنهاست. (زبان اصلی ایرانیها عربی نیست).

۳۵- عین الصحیح:

- ۱) العرب لم يشعروا بالغرابة حين رأوا لغة تلك النهضة العلمية!
- ۲) إنّما ظهرت العلاقة بين الإيرانيين و العرب بعد أن ظهر الإسلام!
- ۳) التّرجمة تسبّب استحکام الاستفادة من مفردات اللّغة العربية في الفارسية!
- ۴) جهود الإيرانيين لتدوين الكتب حول اللّغة العربيّة أكثر من العرب أنفسهم!

جواب: گزینه ۴

گزینه ۱: اعراب حس غریبی نداشتند زمانی که زبان نهضت علمی را دیدند. (اعراب از قبل با ایرانیها در ارتباط بودند و ربطی به ظهور نهضت علمی ندارد.)
 گزینه ۲: علاقه بین ایرانیها و اعراب بعد از ظهور اسلام ظهور کرد. (قبل از ظهور اسلام)
 گزینه ۳: ترجمه باعث پایداری استفاده از لغات عربی در فارسی می شود. (استفاده از لغات و ترجمه در هر دو زبان رخ می داده و نه فقط در فارسی)
 گزینه ۴: تلاش ایرانیها برای تدوین کتابهایی در مورد زبان عربی بیشتر از خود اعراب است. (اشاره به تلاش ایرانیها شده و اعراب به دلیل آشنایی با زبان خودشان نیازی به این امر نداشته اند.)

۳۶- عین الصحیح: من علائم العلاقة بين الإيرانيين و العرب هي

- ۱) وجود الكتب و الآثار المترجمة إلى هاتين اللّغتين!
- ۲) وجود مؤلّفات بالعربيّة عند الإيرانيين قبل الإسلام!
- ۳) تألیف الكتب الكثيرة بالعربية لفهمها و استخراج ظرائفها!
- ۴) أنس الايرانيين باللّغة العربية و عدم الشّعور بالغرابة بها!

جواب: گزینه ۱

کدام صحیح است: از علامتهاى علاقه بین ایرانیها و اعراب
 گزینه ۱: وجود کتابها و آثار ترجمه شده بین این دو زبان
 گزینه ۲: وجود تألیفاتی به زبان عربی نزد ایرانیان پیش از اسلام (قبل از اسلام زبان فارسی در زبان عربی بیشتر نفوذ داشته و در صورت درست بودن عبارت گزینه، این به علاقه ایرانیها به زبان عربی اشاره دارد و نه به علاقه دو طرف)
 گزینه ۳: نوشتن کتابهای بسیار به عربی برای فهم آن و استخراج نکات آن. (کتابهایی در مورد زبان عربی نوشته شد و نه به زبان عربی، این گزینه هم در صورت درست بودن صرفا به علاقه ایرانیها به زبان عربی اشاره می کند.)
 گزینه ۴: انس ایرانیان به زبان عربی و غریب نبودن با آن. (عبارت درست است اما مثل گزینههای قبل فقط به علاقه ایرانیان اشاره دارد.)

۳۷- ماذا عمل ایرانیون؟. عین الخطأ:

(۱) أَلْفُوا كِتَابًا حَوْلَ اللِّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ!

(۲) استخرجوا دقائق و ظرائف هذه اللِّغة!

(۳) نفخوا رائحة النِّمضة العلميَّة من قَبْلِ الإسلام!

(۴) أنسوا باللِّغة العربيَّة و أحبُّوها و لم يشعروا بالغرابة منها!

جواب: گزینه ۳

ایرانیان چه کردند؟ گزینه نادرست را مشخص کنید.
گزینه ۱: کتاب‌هایی در مورد زبان عربی تألیف کردند.
گزینه ۲: نکات و ظرافت‌های این زبان را استخراج کردند.
گزینه ۳: عطر نهضت علمی را از قبل از اسلام دمیدند. (این اتفاق به بعد از اسلام برمی‌گردد و نه قبل از آن)
گزینه ۴: با زبان عربی انس گرفتند و آن را دوست داشتند و با آن غریب نبوده‌اند.

عین الخطأ في التشكيل (۳۸ و ۳۹) اشتباه در علامت‌گذاری را مشخص کنید.

۳۸- "وجود المفردات الفارسیَّة فی أشعار شعراء العرب قبل الإسلام أفضل حجة لإثبات هذا الأمر!":

(۲) أشعار - شعراء - العرب

(۱) أفضل - حجة - إثبات

(۴) وجود - المفردات - الفارسیَّة

(۳) العرب - قبل - الإسلام

جواب: گزینه ۱

أفضل بر وزن أفعال است و از اسامی غیر منصرف به حساب می‌آید و نمی‌تواند تنوین بگیرد و باید به صورت أفضل بیاید.
بررسی گزینه‌ها:

إثبات: مجرور به حرف جرّ (ل)	حُجَّة: مضاف‌إلیه، مجرور	أَفْضَل: خبر، مرفوع
العرب: مضاف‌إلیه، مجرور	شُعراء: مضاف‌إلیه، مجرور	أَشعار: مجرور به حرف جرّ (فی)
الإسلام: مضاف‌إلیه، مجرور	قَبْل: مفعول فیهِ، منصوب	العرب: مضاف‌إلیه، مجرور
الفارسیَّة: صفت ، مجرور به تبعیت از موصوف (المفردات)	المُفردات: مضاف‌إلیه، مجرور	وُجود: مبتدأ، مرفوع

۳۹- " حاولوا أن يدونوها و ينظموها، فألّفوا تألیفات متنوّعة كثيرة لفهمها و تبیینها":

- (۱) يُنظِّمونها - فَهَمِّها - تَبَيَّنِها
(۲) أَلَّفُوا - تَأَلِّفَاتٍ - لِفَهْمِها
(۳) مُتَنَوِّعَةً - كَثِيرَةً - فَهَمِّها
(۴) حَاوَلُوا - يُدَوِّنُونَهَا - يُنظِّمُونَهَا

جواب: گزینه ۳

کثیرة همانند مُتَنَوِّعَةً از صفت‌های تألیفات یعنی مفعول است، پس باید منصوب باشد.
بررسی گزینه ها:

- يُنظِّمُونَهَا: فعل و مفعول فَهَمِّها: مجرور به حرف جرّ (لِ)
تَبَيَّنِها: معطوف به فهم و مجرور به تبعیت
أَلَّفُوا: فعل ماضی از باب تفعیل تَأَلِّفَاتٍ: مفعول و منصوب به اعراب ظاهری فرعی (کسره) لِفَهْمِها: مجرور به حرف جرّ (لِ)
مُتَنَوِّعَةً: صفت مفعول و منصوب كَثِيرَةً: صفت مفعول و منصوب (نادرست)
فَهَمِّها: مجرور به حرف جرّ (لِ)
حَاوَلُوا: فعل ماضی از باب مفاعله يُدَوِّنُونَهَا: فعل مضارع از باب تفعیل و مفعول
يُنظِّمُونَهَا: فعل مضارع از باب تفعیل و مفعول

عین الصحیح فی الإعراب و التحلیل الصرفی (۴۱ - ۴۲) گزینه درست در اعراب و تحلیل صرفی را مشخص کنید.

۴۱- "سَعَوْا"

- (۱) فعل ماضٍ - للغائبین - معتل و مثال - لازم - مبني للمعلوم - مبني / فاعله ضمير الواو البارز
(۲) مجرد ثلاثی - معتل و ناقص - لازم - مبني / فعل و فاعله ضمير الواو البارز ، و الجملة فعلية
(۳) فعل ماضٍ - للغائبین - مجرد ثلاثی - معتل و أجوف / فاعله الضمير البارز، و الجملة فعلية و خبر و مرفوع محلاً
(۴) للغائبین - مجرد ثلاثی - متعدّ - مبني للمعلوم / فعل مجزوم بحذف نون الإعراب، و الجملة خبر للمبتدأ "هم"

جواب: گزینه ۲

فهم قد سعوا أن يوسعوها

گزینه ۱: معتل و مثال (معتل و ناقص (سعی)) نادرست است.

گزینه ۳: معتل و أجوف (معتل و ناقص) نادرست است. سعوا در جمله "فهم قد سعوا"، خبر و محلا مرفوع است، و خود نیز فعل و فاعل آن ضمیر بارز "و" است.

گزینه ۴: متعد (لازم) و فعل مجزوم بحذف نون الإعراب (فعل مرفوع محلا) نادرست اند.

۴۱- "یوسعوا":

- (۱) فعل مضارع- للثائبین- معتل و مثال- لازم- مبني للمعلوم / فعل و فاعله ضمير الواو البارز
- (۲) مزید ثلاثی (من باب تفعّل)- متعدّد- مبني للمعلوم- معرب / فاعله ضمير الواو، و جملة فعلية
- (۳) للثائبین- مزید ثلاثی- معتل و أجوف / فعل منصوب بحذف نون الإعراب، و فاعله الضمير البارز
- (۴) مضارع - مزید ثلاثی (من باب تفعیل) / فعل منصوب بحرف "أن" و علامة نصبه حذف نون الإعراب

جواب: گزینه ۴

فهم قد سَعُوا أَنْ يوسِعُوا

فعل يوسِعُوا بر وزن يَفْعَلُوا در باب تفعیل و ثلاثی مزید است که سه حرف اصلی آن "وسع" می باشد.

گزینه ۱: لازم (متعد است و مفعول آن "ها" است)

گزینه ۲: مزید ثلاثی من باب تفعّل (مزید ثلاثی است اما از باب تفعیل)

گزینه ۳: معتل و أجوف (معتل است اما حرف اول آن عله است، پس مثال است).

۴۲- "متنوعة":

- (۱) مشتق و اسم فاعل (مصدره:تنوع)- نكرة / نعت و منصوب بالتبعية للمنعت "تألیفات"
- (۲) اسم- مفرد مؤنث- نكرة- معرب- منصرف / مضاف إليه و مجرور، و المضاف "تألیفات"
- (۳) مفرد مؤنث- مشتق و اسم مفعول (مصدره: تنوع) / صفة و منصوب بالتبعیه للموصوف "تألیفات"
- (۴) معرفّ بالإضافة- معرب- منصرف / نعت أو صفة و منصوب بالتبعية للمنعت أو الموصوف "تألیفات"

جواب: گزینه ۱

فألّفوا تألیفات متنوعة

صفت همان نعت و موصوف نیز همان منعت است. اینجا متنوعه صفتی برای تألیفات است که باید مثل موصوفش منصوب باشد، چرا که موصوفش مفعول و منصوب است. تنوع - مضارع (یتنوع) - اسم فاعل (متنوع) - مؤنث (متنوعه)

گزینه ۲: مضاف إليه و مجرور (صفت و منصوب درست است). المضاف "تألیفات" (تألیفات موصوف است)

گزینه ۳: اسم مفعول (مصدره:تنوع) (اسم فاعل و مصدره تنوع درست است).

گزینه ۴: معرفّ بالإضافة (نکره درست است).

عین المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (۴۳ - ۵۱) در سوالات بعد جواب مناسب را انتخاب کنید.

۴۳- عین ما ليس فيه نون الإعراب: گزینه‌ای را بیابید که در آن "ن" اعراب وجود ندارد.

(۱) إن تعملن أعمال الخیر فلکن أجر عظیم عند الله!

(۲) أنت تجتهدین فی أداء واجباتک الدراسیة أكثر الأحيان!

(۳) كان هذان المسافران یسافران إلى نقاط كثيرة طول السنة!

(۴) إن علماء التّغذیة یعتبرون اللبن من أفضل الموادّ الغذائیة!

جواب: گزینه ۱

در صیغه‌های ۶ (لغاتبات) و ۱۲ (للمخاطبات) مضارع "ن" همواره حضور دارد و اعراب محلی است.

گزینه ۱: تعملن (للمخاطبات)، مجزوم محلا

گزینه ۲: تجتهدین (للمخاطبه) مرفوع به ثبوت نون اعراب

گزینه ۳: یسافران (للتائبین) فعل مرفوع به ثبوت نون اعراب (در این گزینه "یسافران إلى نقاط كثيرة طول السنة" خبر کان و محلا منصوب است.

گزینه ۴: یعتبرون (للتائبین) فعل مرفوع به ثبوت نون اعراب (در این گزینه "یعتبرون اللبن من أفضل الموادّ الغذائیة" خبر إن و محلا مرفوع است.

۴۴- عین حرف العلة "الباء" محذوفاً: گزینه‌ای را بیابید که در آن حرف عله "یا" حذف شده باشد.

(۱) أنت تهبین أموالک للفقراء حباً لمساعدتهم!

(۲) لا تنه عن أخلاق و أنت تعمل مثلها دائماً!

(۳) اللهم! أنت أهل لتجود علینا بفضلک و مغفرتک!

(۴) لا تخونوا فی أموال بیت المال أبداً، أيها المسلمون!

جواب: گزینه ۲

گزینه ۱: تو اموات را به فقرا می‌بخشی به خاطر کمک به آنها!

گزینه ۲: از اخلاقی نهی نکن در حالی که خودت شبیه آن را دائم انجام می‌دهی!

گزینه ۳: پروردگارا! تو شایسته آنی که با بخشش و آمرزشت بر ما ببخشی!

گزینه ۴: در اموات مردم هرگز خیانت نکنید، ای مسلمانان!

فعل معتل: وهب (حرف عله "یا" ندارد)

فعل معتل: نهی (حرف عله یا حذف شده است)

فعل معتل: جود (حرف عله "یا" ندارد)

فعل معتل: خون (حرف عله "یا" ندارد)

۴۵- عین الفعل الذي يُمكن أن يبني للمجهول: فعلی را بیابید که امکان مجهول شدن را داشته باشد.

(۱) تتمتع أبصارنا بالمناظر الجميلة في الربيع!

(۲) تأمل أخي في أعماله السيئة فتغير سلوكه!

(۳) في حديقةنا أزهار كثيرة تفوح رائحتها فنشعر بالفرح!

(۴) تحفظ الأشجار الخضراء الناس من فقدان تنقية الجو!

جواب: گزینه ۴

برای پیدا کردن جواب سوال باید فعلی را بیابیم که متعدی باشد و در جمله به همراه مفعول آمده باشد.

گزینه ۱: چشمان ما از مناظر زیبا در بهار لذت می برد. به ترجمه کاری نداشته باشید ، باید در عربی دنبال مفعول بگردیم که ندارد، مناظر اینجا مجرور به حرف جر است و مفعول نیست.

گزینه ۲: برادرم به کارهای بدش فکر کرد پس رفتارش تغییر کرد. در این گزینه نیز اعمال مجرور به حرف جر است و در قسمت دوم نیز سلوک فاعل است و فعل تغییر از باب تفعل به معنای تغییر کردن است (و نه تغییر دادن) ، دقت کنید که در قسمت اول تأمل چون از باب تفعّل و ماضی است با آخی همخوانی ندارد.

گزینه ۳: در باغ ما شکوفه های بسیاری به مشام می رسد رایحه شان پس احساس خوشحالی می کنیم. در این گزینه نیز رایحه نقش فاعلی دارد.

گزینه ۴: درختان سبز حفظ می کنند مردم را از نبود پاکیزگی هوا! در این گزینه الناس مفعول است پس فعل متعدی است و امکان مجهول شدن را دارد.

۴۶- عین الفعل المجزوم محللاً: فعلی را بیابید که به صورت محلی مجزوم باشد.

(۱) تأملوا قبل أن تبدؤوا بالعمل!

(۲) لا تتخذن الإنسان المتلون صديقاً لأنفسكن!

(۳) إن المؤمنين لن يتركوا عبادة ربهم أبداً!

(۴) لا أعتد على النفس الأمانة لأنها تأمرني بالسوء!

جواب: گزینه ۲

در افعال مضارع صیغه های ۶ و ۱۲ (جمع مؤنث غایب و مخاطب) اعراب محلی دارند.

گزینه ۱: فکر کنید قبل از آن که شروع به کار کنید. هر دو فعل تأملوا و تبدؤوا امر و مجزومند اما جمع مخاطب مذکر هستند و "ن" در آنها حذف شده است.

گزینه ۲: انسان دورو را دوستان خودتان قرار ندهید. لا تتخذن فعلی نهی است پس مجزوم شده و چون جمع مؤنث مخاطب است پس محلاً مجزوم است.

گزینه ۳: همانا مؤمنان هرگز عبادت پروردگارشان را ترک نخواهند کرد. لن يتركوا منصوب است و چون جمع مذکر مخاطب است با حذف "ن" منصوب شده است.

گزینه ۴: نباید به نفس اماره اعتماد کنم چرا که آن به بدی امر می کند. لا أعتد فعل نهی و مجزوم است اما چون برای متکلم وحده است در انتها ساکن می شود.

۴۷- عین ما لیس فیہ المفعول فیہ: گزینه‌ای را بیابید که در آن مفعول فیہ وجود نداشته باشد.

(۱) لعب الأطفال بفرح في الملعب و رجعوا مساءً!

(۲) إحترم الكبير و أنت شاب، لأنك يوماً ستكون كبيراً!

(۳) التقيت بصديقي في الطريق و قلت له: صباحك بخير!

(۴) اللهم! اجعل فهذا الصباح حاملاً لنا من الخير فوق ما نرجو!

جواب: گزینه ۳

اسم مکان و زمان در جمله در صورتی مفعول فیہ به شمار می‌آید که نقش دیگری در جمله نداشته باشد.
گزینه ۱: کودکان به شادی در محل بازی بازی کردند و غروب برگشتند. الملعب اسم مکان است اما در اینجا مجرور به حرف جر است. مساءً اسم زمان است و چون نقش دیگری ندارد مفعول فیہ است.
گزینه ۲: به بزرگتر احترام بگذار در حالی که جوان هستی؛ چرا که روزی تو بزرگ خواهی شد. يوماً اسم زمان است و چون نقش دیگری در جمله ندارد، مفعول فیہ است.
گزینه ۳: به دوستم در مسیر برخوردیم و به او گفتیم: صبحت بخیر! صباح در اینجا اسم زمان است اما چون مبتدا و مرفوع است نمی‌تواند مفعول فیہ باشد.
گزینه ۴: پروردگارا! این صبح را برای من پر از خیر فراتر از آنچه امید دارم قرار ده! صباح در این جمله مشارالیه است (یعنی اسمی که اسم اشاره به آن اشاره دارد) و اعرابش از اسم اشاره تبعیت می‌کند، اسم اشاره هذا در این جمله مفعول به است پس صباح نیست مفعول و منصوب است.

۴۸- عین النعت جملة في محلّ الرفع: صفت را در جایگاه رفع بیابید.

(۱) ما سألنا الاستاذ سؤالاً صعباً لم نقرأه حتى الآن!

(۲) هناك شعوب لا تستسلم للراحة و لا تقبل ظلم الظالمين!

(۳) السماء عندما تنزّل بالغيوم الكثيرة، ينزل منها المطر بشدة!

(۴) المدير يستشير المعلمين في اليوم الأول من كل شهر من السنة الشمسية!

جواب: گزینه ۲

برای اینکه صفت در محل رفع باشد، باید موصوف آن در محل رفع و مرفوع باشد.
گزینه ۱: استاد از ما سؤال سختی نپرسید که تا الآن آن را نخوانده‌ایم. صعب صفت سوال است. پس هر دو در محل نصب هستند.
گزینه ۲: آنجا مللی هستند که به راحتی تسلیم نمی‌شوند و ظلم ستمگران را نمی‌پذیرند. لا تستسلم للراحة صفت شعوب است و از آنجایی که شعوب خبر و مرفوع است، صفت هم در محل رفع قرار گرفته است. جمله وصفیه بعد از اسم نکره قرار می‌گیرد و نقش صفت دارد.
گزینه ۳: آسمان هنگامی که به ابرهای بسیار مزین می‌شود، از آن باران شدید می‌بارد. کثیرة صفت غيوم (مجرور به حرف جر) است و در محل جر قرار دارد.
گزینه ۴: مدیر در روز اول هر ماه سال شمسی با معلمین مشورت می‌کند. اول صفت اليوم (مجرور به حرف جر) است و در محل جر قرار دارد. الشمسية صفت السنة (مجرور به حرف جر) است و همانند اول در محل جر قرار دارد.

۴۹- عین الصحیح (حول صاحب الحال): گزینه صحیح را در مورد صاحب حال بیابید.

(۱) إِنَّا ذَهَبْنَا مَعَ الْأُسْرَةِ إِلَى حَفْلَةِ عَظِيمَةِ مَسْرُورِينَ ← الْأُسْرَةُ

(۲) التَّلْمِيزَات لِيَقْرَأَنَّ الدَّرُوسَ قَبْلَ الْأَمْتِحَانَاتِ سَاعِيَاتٍ ← الدَّرُوسَ

(۳) مَدَحَ مَدِيرَ الشَّرْكَةِ هَذِهِ الْمَوْظِفَةَ لِثِقَةِ وَ عَارِفَةَ بِأُمُورِ الشَّرْكَةِ ← مَدِيرَ

(۴) الْمَصْلُوثُونَ إِشْتَرَكُوا فِي صَلَاةِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ مَكْبَرِينَ ← ضَمِيرَ الْوَاوِ فِي "إِشْتَرَكُوا"

جواب: گزینه ۴

برای اینکه صفت در محل رفع باشد، باید موصوف آن در محل رفع و مرفوع باشد.

گزینه ۱: ما با خانواده به جشن بزرگی رفتیم (در حالی شاد بودیم) : ما با شادی رفتیم پس صاحب حال ضمیر "نا" است.

گزینه ۲: دانش‌آموزان باید درس‌هایشان را قبل از امتحانات بخوانند (در حال که تلاشگر باشند) : دانش‌آموزان باید تلاشگر باشند پس "تلمیذات" صاحب حال است.

گزینه ۳: مدیر شرکت کارمند لایق را ستود. (در حالی که آشنا به امور شرکت است): آشنا به امور شرکت در ادامه‌ی توضیحات کارمند است و به او اشاره دارد. پس در این گزینه "هذه الموظفة" صاحب حال است.

گزینه ۴: نمازگزاران در نماز روز جمعه شرکت کردند (تکبیرگویان): نمازگران تکبیرگویان اند، پس توضیح در مورد آنهاست اما آخرین اشاره‌ای که به آنها شده صاحب حال می‌شود "ضمیر و" در اشتروا فاعل این فعل است و اشاره به همان مصلین دارد، پس صاحب حال است.

۵۰- عین التمییز: تمییز را بیابید.

(۱) كَانَتِ الصَّحْرَاءُ حَارِقَةً جَدًّا وَ وَجَدَ الْمَهْنَدِسَانُ فِي وَسْطِهَا كَنْزًا مَخْفِيًّا!

(۲) أَصْعَبُ الْأَيَّامِ فِي حَيَاةِ التَّلَامِيذِ يَوْمٌ لَا يَدْرُسُونَ وَ يَتَكَاثَلُونَ!

(۳) هَذَا الْمَعْلَمُ أَحَبُّ الْأَشْخَاصِ فِي حَيَاتِي أَخْلَاقًا وَ عِلْمًا!

(۴) تَلَكِ الْبِنْتُ جَالِسَةً عَلَى الْأَرْضِ فَرِحَةً وَ مَسْرُورَةً!

جواب: گزینه ۳

گزینه ۱: صحرا سوزان بود و دو مهندس در مرکز آن گنجی مخفی یافتند! در این گزینه کنزا مخفيا مفعول به است.

گزینه ۲: سخت‌ترین روزها در زندگی دانش‌آموزان روزهایی است که درس نمی‌خوانند و تنبلی می‌کنند! در این گزینه اصعب ایام مضاف مضاف إليه هستند.

گزینه ۳: این معلم دوست‌داشتنی‌ترین اشخاص در زندگی من است از لحاظ اخلاقی و علمی! اخلاقاً و علماً توضیح در مورد دوست‌داشتنی‌ترین و وجه تمایز آن شخص است.

گزینه ۴: آن دختر در زمین نشسته است به صورت شاد و خوشحال! فرحه و مسروره حال هستند و توضیحی در مورد بنت ارائه می‌دهند.

کاربر عزیز: محمد احمد بیکی (رتبه برتر، مشاور کنکور)